Alerten que el volum de mosquits pot créixer de manera alarmant en poc temps

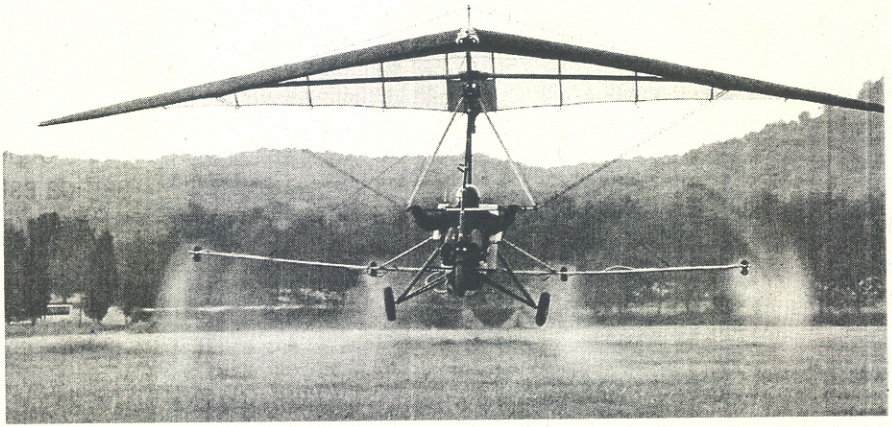
El Servei de Control de Mosquits a l'Empordà denuncia la falta de neteja dels recs en les zones humides

ROBERT CARMONA / **Castelló d'Empúries**

● La població de mosquits es pot convertir en insuportable, i pot tornar als límits de fa més de vint anys, si no es prenen mesures urgents en la neteja dels recs de les zones humides. Aquesta és l'advertència que fa el Servei de Control de Mosquits de la badia de Roses i del baix Ter, que assegura que cada cop és més difícil per als equips de tractament arribar a la zones on creixen les larves. A això, s'hi ha d'afegir que l'exigent normativa europea els deixarà sense un dels productes més efectius, i dificultarà i encarirà encara més l'eficàcia dels tractaments. El president de la mancomunitat que gestiona el servei i alcalde de Castelló, Xavier Sanllehí, critica que l'Agència Catalana de l'Aigua no faci cas dels continus advertiments i reclama que netegi els recs amb urgència.

«D'aquí a uns anys ens podem trobar en una situació greu, de retornar als nivells dels anys 80, si no es posen mesures correctores i s'inverteix en la xarxa de recs i en la millora dels sistemes d'aplicació», remarca el responsable del Servei de Control de Mosquits, Eduard Marquès, que adverteix que «si això no es resol, hi haurà una disminució de l'eficàcia, cosa que tindria un impacte sobre el turisme importantíssim». En aquest sentit, recorda que els anys 70 i 80, «la gent anava en manifestació als ajuntaments, perquè hi havia llocs on no es podia ni viure».

El president de la mancomunitat que gestiona el servei, Xavier Sanllehí, assegura que fa molt temps que estan fent advertiments a la Generalitat en aquesta línia. «Abans, els ajuntaments netejàvem els recs, però ara ho tenim prohibit i és una competència de l'ACA, que no ho compleix», lamenta Sanllehí, que tampoc no entén per què aquest és l'únic, dels tres serveis de control de Catalunya, que està íntegrament finançat per una mancomunitat d'ajuntaments –450.000 euros anuals–, sense participació del govern català, «que va donant allargues».

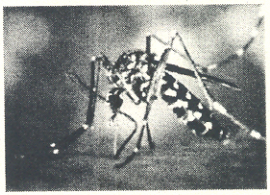

L'ultralleuger que fa els tractaments dels arrossars des de l'aire. / SERVEI DE CONTROL DE MOSQUITS

El mosquit tigre i la mosca negra

● El mosquit tigre –a la fotografia– és una de les espècies més agressives. «No respecta ni els texans», remarca el responsable del Servei de Control de Mosquits. Sortosament, de moment no ha arribat a terres gironines, però sí que ha fet notar les fiblades, i molt, a la demarcació de Barcelona. Es fa un seguiment per actuar quan hi hagi la més mínima aparició d'aquest mosquit.

Qui sí que ha provocat estralls alguns mesos, al voltant de Girona, és la mosca negra. El Servei de

Control de Mosquits col·labora amb el Consell Comarcal del Gironès i l'Ajuntament de Girona en el seguiment i tractament per prevenir-ne la proliferació. Girona, Celrà i Bordils són alguns dels punts en què més s'ha notat la presència i les doloroses picades d'aquest insecte. Aquest, precisament, ha estat un estiu amb un augment de la població. La quantitat d'aigua i de bona qualitat ha fet que hagi estat un any de gran producció, que, combinat amb un problema de tractament, va fer que entre mitjan juny i finals de juliol, hi hagués més picades de l'habitual. En algunes de les plantes on es reprodueixen es van arribar a comptar fins a 4.000 exemplars per centímetre.

ELS QUE PIQUEN AQUÍ

A les zones humides gironines s'han detectat 24 espècies diferents de mosquits, de les quals només sis piquen els humans. Els del gènere *Aedes* són els més agressius.

Aedes detritus
▸ Típic de l'entorn dels aiguamolls. Actua a l'hivern.

Aedes caspius
▸ Típic d'aiguamolls, actua bàsicament a l'estiu. És el que més picades provoca a les tardes i vespres d'estiu entre els que passegen o s'estan a l'exterior.

Aedes vexans
▸ També d'aiguamolls, però només es reprodueix en aigua dolça.

Anopheles atroparvus
▸ Mosquit típic dels arrossars.

Culex pipiens
▸ És el mosquit d'àmbit urbà.

Aedes mariae
▸ Molt agressiu. Es reprodueix als forats de les roques de vora el mar. Molt conegut pels pescadors de canya.